

HOMILIE VIERENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR A 2011

Vanavond gaat bij gelegenheid van nationale ziekendag onze aandacht uit naar alle mensen die ziek zijn of aan huis gekluisterd zijn. Onze Zonnebloemvereniging gaat erop uit om naar deze mensen om te zien. Via een bezoekje, een gesprekje. Of in de tijd van Sinterklaas een presentje via de actie: Zon in de schoorsteen.

In onze vergrijzende samenleving neemt het aantal ouderen steeds meer toe. In toenemende mate kennen wij een daarmee samenhangende eenzaamheidsproblematiek. Het is de keerzijde de mogelijkheid die aan ouderen wordt geboden om langer zelfstandig te zijn. Waar oude mensen vroeger inwoonden bij zoon of dochter, is er nu het comfort van de seniorenwoning. Zolang ouderen als echtpaar samenzijn is die zelfstandigheid een groot goed. Komt één van hen te overlijden, dan kan het leven zwaar worden. Traag gaan de uren van de dag voorbij. Heel zeker het weekend kan soms moeilijk door te komen zijn. "Ben ik vergeten? Waarom komen de kinderen niet?" zijn vaak gestelde vragen. Meestal biedt de tv afleiding, maar die mijnheer of mevrouw op het scherm zegt niets terug. Aan hem/haar kan de eenzame mens zijn verhaal niet kwijt. Gelukkig zijn de vele mantelzorgers en ook de Zonnebloemleden die even binnenlopen. Dat even is soms al genoeg.

Wie een beetje levenservaring heeft, weet, dat mensen nooit aan eenzaamheid wennen. Eenzaamheid maakt neerslachtig. Eenzaamheid is niet hetzelfde als alleen zijn. Sommige mensen verlangen er zelfs naar om een avond alleen te zijn en eens even tijd voor zichzelf te hebben, voor de hobbies, voor een boek of wat men leuk vindt. Eenzaamheid daarentegen werpt een mens op zichzelf terug. Eenzaamheid geeft hem/haar een gevoel van nutteloosheid. "Ik wordt toch niet gemist. Wie geeft er om mij?" vraagt de eenzame mens zich af.

Eenzaamheid kan vele redenen hebben. Verklaarbare redenen meestal. Eén van de twee is overleden. Soms kan de bejaarde mens niet meer de deur uit. Het kan bovendien glad zijn. Maar ook kan de eenzaamheid het gevolg zijn van datgene wat de lezingen van deze zondag ter sprake brengen: de verstoorde verhoudingen in een familie. Er is een haar in de boter, een kink in de kabel. Het kan tussen een der ouders en een van de kinderen zijn. Het kan ook dat kinderen onderling elkaar niet meer willen ontmoeten en daarom ook het bezoek aan vader of moeder vermijden. Men weigert om bij te leggen, om sorry te zeggen. En mensen die veel voor elkaar zouden kunnen betekenen, gaan elkaar uit de weg. Vereenzaming door ruzie, conflicten. En het had zo mooi kunnen zijn. En nu moet men naar de bloemetjes op het behang staren.

Als wij nagaan wat in de prediking van Jezus belangrijk is, dan neemt de vergeving daarin een zeer grote plaats in. Zo vraagt Petrus in een royale bui: "Heer, als mijn broeder tegen mij misdoet, hoe dikwijls moet ik hem dan vergeven? Tot zevenmaal toe?" Het antwoord van Jezus aan Petrus is helder: "Neen, zeg Ik, niet tot zevenmaal toe maar tot 70 x 7 maal." Dus altijd.

Jezus spreekt regelmatig over naastenliefde en sociaal gedrag, maar de vergeving en de barmhartigheid staan bij Hem voorop als de hoogste vorm van naastenliefde. Het evangelie goed lezende kan men vaststellen, dat Jezus vele zieken heeft genezen. Maar Hij zocht de zieken niet apart op. Jezus wachtte rustig, totdat ze bij Hem werden gebracht. Daarentegen zet Jezus vele stappen naar mensen toe die vergeving nodig

hebben. In Joodse ogen was Zachaeus als tollenaar een oplichter en landverrader en kon geen goed meer doen. Maar Jezus schrijft deze gierigaard toch niet af. Jezus zoekt Hem op en maakt van Zachaeus een ander mens. Jezus herstelt de band van Zachaeus met zijn omgeving en maakt hem tot een mens van liefde.

Vergeving, kwietschelding is niet gemakkelijk. Wij willen zo graag ons gelijk, ondanks verbroken verhoudingen, ondanks menselijk verdriet, ondanks alles. Maar: Hoe anders zou de wereld zijn, als wij werk van vergeving zouden maken. Hoeveel menselijker zou onze omgeving zijn, als wij de conflicten zouden bijleggen, onze hoogmoed en eigen gelijk zouden afleggen. Hoeveel eenzaamheid zou voorkomen zijn, als wij elkaar weer de hand zouden schudden. Hoeveel geluk zouden wij daarmee aan elkaar kunnen schenken, hoeveel liefde en nabijheid. Van jong tot oud. Amen.